

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti alp.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
Helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt.
fél évre . . . 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
8 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyiltér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „Közérdek” V. évfolyamára.

Kiadónk áldozatkészsége lehetővé tette, hogy fenntartsuk vállalatunkat továbbra is azon czélok szemelött tartása mellett, melyek e lap megindítására buzdítottak. Közéletünk eseményeinek hű naplója, a felmerült eszmék partekinteten felül álló közlönye, a hazafias szellem fenntartója és terjesztője marad jövőre is. — Munkatársaink és levelezőink szíves közreműködésével változatossá igyekeztünk tenni lapunkat, s míg „Tárczája” és „Csarnoka” kisebb közleményekkel, beszélőkkel, költeményekkel fog szolgálni, addig a gazdasági rovában a mezőgazdaság és kertészet köréből adunk hasznos tudnivalókat.

Jól tudjuk, hogy a magyar napilapok bámulatos elterjedése folytán sokan feleslegesnek tartják a vidéki lapokat. De felelők, hogy egyetlen lap sem vállalkozik különösen saját érdekeink képviselésére, — kiváltképp csak megyénk és városaink, különböző testületeink ügyeinek felkarolására. — Egyik-másik lapban közölve van ugyan néha egyes hír, esemény, de egész megyénk mozgalmainak hű képét rendszeresen egy lap sem foglalja egytűvé, ez csak a „Közérdek” feladata lehet.

Méltán kérhetjük tehát a mélyen tisztelt olvasó közönség szíves pártolását és anyagi támogatását, — valamint szívesen fogadjunk bármely oldalról jövő szíves közreműködést, mely a kitűzött czélok körébe tartozik.

Nagy-Enyed, 1885. évi december havában.

Dr. Magyarai Károly, Szilágyi Farkas,
Török Bertalan
a „Közérdek” felelős szerkesztői.

A „KÖZÉRDEK” ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egy évre . . . 4 frt.
Fél évre . . . 2 frt.
Negyed évre . . . 1 frt.
Egy hónapra . . . 40 kr.

Wokál János, kiadó.

1849. január.

(Sz.) Nagy-Enyed város közönsége folyó év január 8-án gyásznapot ült. Harmadszor történt feldulásának 37-ik évfordulóját ünnepelte meg fájdalmas érzelmek között. 1849-nek január hava rendkívül szomorú emlékü időszak volt magyar hazánkra, főleg Alsó-Fehérmegyére, legkivált pedig N.-Enyed városára nézve.

A magyar alkotmányos szabadság és jogegyenlőség dicső harcosai, a rögtönözve alakult honvéd magyar seregek a megelőző év december havában minden ponton vissza voltak szorítva és január elein ragadták meg az offenzívát a jól felszerelt, begyakorlott hadseregek és a bécsi kamarilla által ifjú magyar alkotmányunk ellen felbujtatott és fegyverzett fölkelő csapatai ellenében.

Az ezen támadó fellépés folytán történt ütközetek örök dicsőséget szereztek akkori honvéd seregünknek, jóllehet begyakorlatlanul s hiányosan fölfegyverezve kellett mindenütt jóval túlnyomó számu ellennel szemben harcolniuk.

A tél havával fődött fagyos esatamezők virágokat termettek az alkotmányos szabadság és jogegyenlőség magasatos elveit dicsően küzdő honvédek részére. A katonai dicsőség soha el nem hervadó virágait termették meg, melyekből font koszorúkkal Mars a görög hitrege szerinti istene a hadjáratoknak őket a véres esatamezőkön megkoszoruzta.

A dicsőségéből bő része jutott alkotmányáért és lételeért élet-halál harcát vívó nemzetünknek, de még bővebb mértékkel jutott a gyászból és szenvedésből.

A pusztítás tetőpontját Alsó-Fehérmegye székhelyének Nagy-Enyednek január 8 és következő napjain történt feldulásában érte el. A mik ezen megyékben s főleg Nagy-Enyeden, az erdélyi tudományos műveltség emez egyik kimagasló központján a felfüggesztett magyar alkotmány visszaállításáért s általában a kor lelke által előtérbe állított szabadelvű eszmék győzelemre emeléséért nem csak lelkesedni, hanem tenni is tudó tősgyökeres magyar polgárság által lakott városban akkor véghez men-

tek, nem lehet leírni. Ezt e helyen és alkalommal nem is kíséreljük meg.

Harminczhét esztendő vonult el azóta megyénk és városunk felett, melyeket a megmaradott megyei magyar birtkosság is feldult tüzhelye mellé lassanként vissza szállingozott enyedi polgárság gyászolva és munkás-agban számlált.

Megyénk magyar birtkossága akkori sebeiből mai napig is csak részben gyógyult fel. Sem az idők, sem az orvosi kezelet nem voltak megfelelők arra nézve, hogy azon szomorú időkben kapott életveszélyes sebeiből a valamennyinél jobban kiépüljön Enyedet illetőleg öröndetesebb mérvű javulást jelezhetünk. Ennek rendkívül szívós természetű, fáradhatatlan munkás polgársága az 1849. januárban teljesen feldult régi Enyed helyére 37 év alatt mondhatni új várost teremtett, mely hazafias érületben, műveltségben sem áll hátrább az 1849 előtti Enyednél, külsin tekintetében pedig határozottan felülmúlja azt.

Hanem az ujjaépítés munkája hogy mily mérvű fáradságába és önfelelőzésába került a polgárságnak, azt csak az tudja megítélni, ki ezen jóaraló, hazafias érületű polgárságnak várost építő munkásságát figyelemmel kíserte az első tégladarab elhelyezésétől mai napig, mikor a város már csaknem teljesen fel van építve. Az erre szükségeltető erőt Isten után csak saját életrevalóságából merítette s részben attól nyerte ki vele együtt pusztult volt el, t. i. Alsó-Fehérmegye magyar birtkosságtól, mely jól tudja, hogy reá nézve Enyed létele mondhatni életkérdés, ennek ereje, emelkedése egyszersmind az ő erje és emelkedése is.

Együttesen érezzük mi enyedik megyénk magyar birtkossággal, hogy azon helyen, hol N.-Enyed áll és küzd a létért, az emelkedésért, az erősülésért, magyar állami szempontból rendkívül nagy szükség van egyiránt tiszta és erős magyar városra.

Ezen tekintetből azonosította mindig Enyed város érdekeit saját megyei hazafias érdekeivel. Ezért támogatta megyegyűlésein székvárosa érdekeit az állami kormánya előtt is megosztatlanul mint egy ember mindannyiszor, valahányszor a körülmények neki alkalmat szolgáltatottak.

TÁRCZA.

Pogány Polixéna.

(1817-1886.)

„Tarts meg jó emlékedben!”

1848. évi október hó 16-ik napján Nagy-Enyeden a volt Milotai ház egyik emeleti szobájában egy fiatal nő hunyta le szemeit az örök álomra — Mielőtt eljött volna ez oly rettenetes pere, szívhez szóló kérelelssel ajánlotta 11 hónapos kisdédét halálos ágát körülálló két kedves testvére szerető gondjaiba.

Nyugodtan pihenhetett el!

A forradalom véstes kitérése küszöbén sietve helyezék a szeretett halottat végső nyugalomra, — s nem sokára a mindenéből kifosztott család tagjai Kolozsvárt találtak szűkös menhelyet.

Elkezdődött a küzdelmes élet. Anyagilag szükségben, mély lelki aggodalomban a harezitén küzdő testvérekért, s egy beteg gyenge gyermek feletti virrasztással kezdődött egy 37 évig tartott oly szeretetteljes gondoskodás, minőhez hasonlót kevés édes anyánál találhatnánk. — Mintha látnák lelkem jó Mamám, midőn a földön fekvől, csakhogy a beteg gyermek dajkjával elfoglalhassa kissé jobb nyugó helyedet. Mintha látnám, midőn a kényelembe, jóléthez szokott beteges nő, egy szál gyertya gyöngé világnál varta a másodközből kapott fehérmémet, hogy a nyert csekély díjjal fedezhesse ideig-óráig a napi szükségét.

Elmúlt a vést, — de borzasztó rombolásának súlyát évtizedek múlva is éreztük. A csekély összeszerzett pénz Kossuth-bankó volt, s az — amint tudva van — kárpótálás nélkül beszédett. De győzött a sorssal küzdeni tudás

minden baj felett. A gyöngé nő kitartó munkája, melyhez a végtelenül gyöngéd szeretet adta az erőt, támogatva az én jó „apámtól”, eszközölte azt, hogy ismertem ugyan a szegénységet, de nem a szükséget. Ot illeti igazán a „kedves jó Mama” nevezet, ki nem ismert többé más élethivatást, mint ígéréte hű teljesítését.

„Szikszai” öreg imádságos könyvből nemcsak a vigasztalást meríté vallásos lelkébe, hanem a volt az ő türelmes utmutatása szerint az én első ABC-és könyvem is. S midőn már eljött a kor, melyben tanulást el kellett kezdenem a kolozsvári piaristáknál, ő, a buzgó protestáns nő, valahányszor csak tehette, sorba járta a tisztelendő urakat, kérve az árvagyermek iránti pártolásukat és kinyerve az ők részéről is személye tisztelét. Elkisért a liceum ajtajáig, megismerkedett társaimmal, jókarakterbe ajánlott s várva-várt, midőn hazatérhettem.

A 8 hosszú év alatt megvont magától minden legcsekélyebb kényelmet, csak hogy anyagi akadályok ne akasszák meg tanulói pályámat. — Egyszerű szavakkal írott levelei csak az ő szeretetét, az ő aggodalmát festék előttem. — „Gondolj mindég reám s elkerülöd a rosztat; becsülj meg mindenkit; tanulj szorgalommal; vigyázz egészségedre” — ezek voltak szóval és írásban adott tanácsai. Minő öröm volt, midőn hazatérhettem, vagy a midőn a hosszú farsztó utazást nem:sajnálva meglátogathatott.

Hányszor történt meg, hogy beteg lettem s ő — szintén roskadozva a betegségétől — a legnagyobb tölben, kemény hidegben egyedül kelt utra, nem félve a sötét éjtől, csak hogy heteken át virraszon mellett s ápoljon egy, mint senki más nem tudta volna tenni. — És folytonos gondjai, aggodalmi között nem feledkezett meg a szélesen kiterjedett rokonságról. Ő képezte az összekötő kapcsot közöttünk azzal a szeretettel, melyet semmi sem csökkenthetett, s azzal a józan életüzettel párosult tapintattal, mely az összetartás és a kölcsönös bizalom erejét korán felismerő.

Becsülését, tisztelét sokan ki tudták nyerni, de igaz szeretetét kis körre terjeszté ki. A kik e szeretet részesei valának, — rokon és jó barát — tapasztalhatták az egyszerű nőben azon különös kedvességét, mely csak az Istenbe vetett bizalom és az élet gazdag — sokszor igen keserű tapasztalatai által megedzett nemes lelkek ritka tulajdonsága. — Ámde fokozott mértékben bírták e szeretetet azok, kiknek jóságát, igaz barátságát én élvezhettem, — mig az ellenem tanusított bánás, ellenszenv, vagy csak hideg közönyösség is szívőben mély elkeseredést keltett fel. — Hogyan rajzoljam lelkének azon örömet, melyett akkor érzett, midőn cselhoz juték, midőn tulajdon házunkat rendezteté be, — midőn erősnék, egészségesnek látá azt, kit a forró szeretet karjai közt anyyi aggodalom, anyyi könny között ápolat és nevelt?!

Az öröm, a megededés édes érzete nem tartott soká. Egy évvel ezelőt, ugyan e hónap 28-án a fagyos földön mellettem térdelt kedves Emmikémnek a nyilt sir szélere tett koporsója mellett, mig az Ur szolgája ékes szavakkal bizonyítá, hogy: a mi nem e földé, az nem válhat földé. — Az én fájdalom mély bánat volt reá nézve is. Lassan-lassan megrohaná a kór, kínos fájdalommal. Ám a ritka erős lelkét nem győzhették le a test emésztő gyötremei. Beteg ágyából úgy rendele el mindent, mintha testi szemei és fáradhatatlan keze mindenütt ott lett volna. — Advent első vasárnapján az Ur-vacsorában részesült oly igaz áhitattal, oly valódi vallásossággal, mely mély hatást tett mindnyájunkra. — És elkészült a végső utra, mondván: nem félem a halált, bátran nézek elébe. — Tarts meg jó emlékedben! . . .

Csöndesen, bár rendkívül kimerülten tölté el az év első napját. Másnapra iszonyu rohammal támadta meg a véstes kór; délután 3 órakor már csak egy halovány test fekvék karjaimban. — forrón szerető, nemes lelke

Hanem nyíltan kimondjuk: a magyar állam kormánya Nagy-Enyedet nem részleteti megérdemelt támogatásban. Erről szomorúan kellett meggyőződnünk. Keesegető ígéretet birunk eleget, de ezek rendszeresen csak ígéretnek maradnak s mi beérjük a semmivel.

Igérve volt Enyednek állami tanítóképezde. Nem kaptuk meg. Igérve volt állami gazdasági tanintézet. Megkapta Kolozsmonorostor.

Kértük az államot, hogy építtessen Enyedre iskola épületet, melybe polgári iskolánkat elhelyezhessük. Ígéretet erre nézve is birunk, de tartunk tőle, hogy sokáig csak ígéret marad. Van egy kis vinczellér-képezdénk bérlett helyiségben elhelyezve.

Indokolt felterjesztés tétel, hogy ezen intézet további felszerelést igényel. Az 1886. évi állami költségeloirányzatba fel is vétetett e célra 5000 frt, azonban a pénzügyi bizottság ezen tételt törölte.

Volt Enyednek, mint régi idők óta megyei székhelynek, törvényszéke. Ezt elvették tőlünk. Ígéretet természetesen birunk, hogy törvényszékünket visszaadják, hanem úgy látszik, ezt be fogjuk érni az ígérettel.

Ilyen támogatásban részesül az 1849. január 8-án teljesen felült Nagy-Enyed város a magyar állam kormánya részéről, pedig bizony nagy igazságon van a lánglelkű Kossuthnak, midőn városunkról úgy nyilatkozik, hogy ez a sokat szenvedett kis magyar város méltó arra, hogy a magyar államnak mindenik kormánya azt kiváló támogatásban részesítse.

Ezt a kiváló támogatást mindez ideig nélkülöztük. Saját erejére van Enyed város utalva.

Erre nézve úgy látszik tisztában lehetünk. Fejtük ki tehát magunk saját magunkból az erőt, mellyel 1849. januárban kapott sebeinkből teljesen kiépülhetünk s az erdélyi magyarság emez egyik bástyáját, világító tornyát erőssé és virágzóvá tehetjük. Ezen törekvésünkben segítségünkre lesz Isten, ki a nemesen küzdőket el nem hagyja, de megsegíti.

A regale-váltáság.

(Sz.) Magyar államunk ügyvitelének rendén egy igen fontos kérdés került napi rendre, t. i. a regaleváltáság kérdése. Ez a kérdés nem új. Ezt már a nagy Széchenyi István felvetette 1833-ban. A magyar államunk életének korszakot alkotó 1848-ik évi törvényhozás a jobbság felszabadulását kimondotta s azt törvényerőre is emelte, hanem az itáluralási regale megváltás kérdésének elintézését akkor még nem ölelte fel. Ennek elintézését későbbi időkre hagyta fenn.

elszállott a mennyei Atyához, méltán elnyerni az örök élet ékes koronáját.

Nagy emberek fényes életrajza mellett legyenek ez egyszerű sorok a te életednek szentelve, lellem jó Mámám! Betöltöd nemes hivatásodat, Ősi hálával ismerem be, hogy: a mi vagyok, a mim van, az általad lett részembe juttatva nagy szíved meleg szeretetével. A te életed szolgáljon példányképpül a hiven teljesített kötelességnek, az igaz vállalásosság, az emberbecsülésnek, az önzetlen jöttevének és a nemes szív forró szeretetének.

Lelkemből él a te lelked, — áldás emlékedre!

Bertalan.

„Nemes Alsófejevármegye casinója megnyitása alkalmával 1833. boldogsághoz 14-én és következőleg bőjtelt-hava 13-án tartott közgyűlés alkalmosságával először időben Farkas Sándor által elmondott beszéd. Nagy Enyed, nyomtatott a ns. reformatum kollégium betűivel, Vizi István ügyelése alatt 1833.”

(A czimlapon belül ez áll: Imprimatur N. Enyedini die 16. Febr. 1833. Abel Rek m. p. Librorum Revisor.)

(Vége.)

És most engedjük át a szót — szösz szerint, mint van — casinónk nagyérdemű előlölőjének!

Érdemes Társaság, Nemes Gyülekezet!

A Civilizatiót egy despota is éppen úgy nem akadályoztathatta meg, mint azt nem teheti, hogy a nap, mely nekünk oly barátságosan világolt, a késő maradéknak is ne világoljon, vagy hogy a hold több ezeredek után is ne süssön azon virágokra, melyek sirunk helyére fognak nőni. Egyik olyan természetes, mint a másik, és az ész, mely a Káoszból kibonyolodott, oda többé vissza nem megyen: az észből kipattant ideák semmivé nem lehetnek, ha ezer Omárok, Isauriai Leók, vagy Torquémádák borítják is el a földet. Azokat a veszélyeket, melyeket az év szakaszai, vagy az éghajlat hoznak elő, ám tulajdonítsuk az Istennek, de eszünkről és szabadságunkról azt kell hinnünk, hogy a földnél magossabban állanak; ha a világok összevessék is, az ember helyt áll mint a tölgyfa a zivatarban, mint a kőszirt a dühösködő hull-

Szabadságharcunk leveretése után nemzetünknek évek hosszú során át nem volt alkalma az ilyen természetű kérdéseket napi rendre hozni s azokat alkotmányos uton megoldani. Alkotmányunk visszaállítását után törvényhozásunk munkásságát más, még ennél is fontosabb és sürgetőbb megoldást igénylő kérdések vettek igénybe. Az állam pénzügyi viszonyai sem engedték meg hogy ezen, egyébként igen nagyfontosságú és korszerű kérdés ezideig napi rendre kerüljön.

Most már — úgy látszik — erre is elkerült a sor. Gróf Szapáry Gyula pénzügyminiszter ez évi munkaprogramjába a regale megváltás kérdésének megoldását is felvette. — Úgy mondják, hogy a jelen pénzügyi viszonyok alkalmasok arra, hogy ezen kérdés előtérbe állíttassék és elvégre megoldást nyerjen. Mintegy 120 millió frtra számítják azt a fizetendőt, melylyel az állam az összes regalet magyar államunk területén megválthatná s azáltal az italmérésre s másnemű ilyen természetű jogok gyakorlására nézve a szabad verseny sorompóit felnyitná. Mi e téren, megvalljuk, kellő tájékozottsággal nem birunk, de mégis azon meggyőződésünknek adunk kifejezést, hogy az összes regale jogok méltányos ároni megváltása 120 milliónál jóval nagyobb összeget fog igényelni. — Azt nem is akarjuk feltenni, hogy az állam a regale ügyet ne összefüggőleg akarja egyszerre megoldani. Az egy természetű s egymással összefüggésben álló ügyek együtt és egyszerre megoldandók. — Arra sem gondolunk, hogy a regale-tulajdonosok jogai méltányos megváltásban részesüljenek. A méltányos ároni megváltás Magyarország birtokosságára nézve csaknem életkérdés. Sulyt helyezünk ezen kifejezésünkre: méltányos áron való megváltás. — Ez alatt azt értjük, hogy a regale-tulajdonosok kapják meg az ezen jog után most élvezett jövedelmüknek megfelelő tőkét. Ennél kevesebbet se kapjanak, de többet sem, mint pl. a szőlődezmá megváltása alkalmával. Ezen megváltás alkalmával hallatlan visszaélések követték el egyes nagyobb birtokosok érdekében és a megváltás kötelezettsége alá esett apróbb birtokosok rovására. Mert az csaknyán hallatlan visszaélés volt, mikor egy kisbirtokos 4—500 frtra menő váltási összeg megfizetésével terhelhetett egy olyan birtokrészesre, mely örök áron eladva sem ért 40—50 frtnál többet. Ez pedig a szőlődezmá megváltása alkalmával sok ízben így történt.

S valamint véleményünk szerint nem volna szabad annak előfordulnia, hogy az adózó közönség tulságos magas megváltási ár fizetésének kötelezettségével terheltesse, ugy annak sem szabad megtörténnie, hogy a regaletulajdonosok azután jelenben élvezett jövedelmüknek megfelelő váltási tőkét ne kapják meg.

Egyik, mint másik csak az állam tekintélyének, jó hírnevének és megbízhatóságának rovására történnek. — Sőt a könnyelmű megváltási eljárás könnyen a birtokos osztály romlását vonhatná maga után. Igazság és méltányosság legyen tehát a jelszó ezen rendkívül nagyfontosságú kérdés megoldása alkalmával.

lámok között, s erkölcsiképpen szabad, mihelyt az erkölcsiség ösvényén esztől s akaratjától vezetve elélik. Ne hidjuk, hogy a világ hiányosságai az Isteni gondviseléstől származnak, bizonyosan nem: maga a Fővalóság, midőn a teremés kezdetén azt mondotta: „légyen világosság”, az emberiség sorsát kimondotta; tehát világosnak, vagy a mi evél mindegy, szabadnak kell lenni az embernek. Ez az egymást teremtő két Istenség a Világosság és Szabadság tehát az, a melynek egedelme nélkül senki jó polgár nem lehet, senki is Hazáját, jó Fejedelmét igazán nem szeretheti, s jó állapottal nem dicsekedhetik; — olyan két Istenség, melyben csak ott nem hisznek, hol az önkény, a gyáva féltékenység, a sötétség és az esztelenség örökös testvéri szeretettel vagynak össze-kötve.

Az amerikai szabadságháború, — a francia újjászülés, a szabadsáji és a jobbitott tanítás előbajolták a világosság esztendejét, és a világ más ábrázatot kapott; most a dolog természetében áll, hogy a népek igazgatása, a nemzeti művelődés tükré legyen; most a Fejedelem tudja, hogy a tronus csak a világosság által lehet erős és állandó: jól tudja, hogy egy olyan igazgatás, mely az idő előlépéseitől és szükségétől távol állva, mégis az obscurantizmussal lépnek lelki barátságba, tronusa állandóságát elébb hátrább önnön maga temetné el. Most az emberek tudják, hogy az emberiség jussainak kifejezése magát nemcsak egy könyv lapján fitogtatja, hanem a státus boldogságának egyedül való talpköve, és az ez elleni törekvés csak beteg, ingerre egy gonosz koponya ereinek, melyet érvágás követhet. — Az emberek tudják, hogy a gondolat és sajtó szerény szabadsága, a népek az itélőszék előtti egyformasága, nem csupán státusfetésgése, és nem valamely kegyelemtől, hanem a jó constitutiótól függ. Az emberek tudják, hogy ha személyek, tulajdonok nincs bátorságban, ha az országos tanácskozásban részt nem vehetnek, ha nem tudhattak hová lett az, a mit ők a tronus fényességére és a Társaság boldogságára adogattanak, ha a hazának nem szolgálnak mindennel egyformán, magokat a Haza fiai közé nem számíthatják; az emberek tudják, hogy mind ezek nélkül a Fejedelem nem lehet hatalmas, a Nemzet

Mi a magunk részéről a regale megváltás ügyének napirendre hozatalát korainak tartjuk és úgy véljük, hogy ez a kérdés sokkal fontosabb, hogysem azt most hamar helyesen megoldani lehessen, — valamint azt is bizonyosnak tartjuk, hogy a megváltási összeg helyes és méltányos fölszámítás után sokkal magasabbra fogja magát kinőni, mint mekkorának a hozzávetőleges fölszámítás alapján mutatkozik.

Ezen kérdés mindenestre oly mélyen érinti a magyar állam birtokosságának, valamint adózó polgárságának érdekeit, hogy csak a legkomolyabb körültekintéssel lehet és kell ez ügy megoldása körül eljárni s addig is igen fontosnak és szükségesnek tartjuk, hogy a jelenlegi viszonyok rendeztessenek s ugy a birtokosok megvédesenek a jog élvezetében, valamint a fogyasztó közönség is megóvassék a tulkapások és visszaélések ellenében.

LEVELEZÉS.

Alvincz, 1886. decz. 30.

Tekintetes szerkesztőség!

A „Közérdek” folyó évi 51. számában az alvinczi korcsma-regale ügye is érintetett, a mely alkalmommal jelezve volt, hogy az nyilvános árverésen fog haszonbérbe kiadatni.

Minden polgár, ki ezen hirt hallotta, örömmel telt el, mert minálunk ilyen esemény már rég nem fordult elő, de máskülönben is ez tetemes haszonnal járna.

De sajnos, a most nem rég tartott egyik község-képviselői ülés a regalét 4152 frt mellett ujjolag a régi haszonbérletnek engedte át. Ezen határozat ellen Batta Bertalan, Szűcs Károly s még egy pár derek birtokosunk felebbtek s így még lehet reményünk, hogy azon árverés utóvégre is csak meg fog tartatni, annyival inkább, mert az igen jó hírből álló czég, a kolozsvári „Zsigmond-testvérek” által ezen haszonbérre vonatkozólag 4500 frtról szóló ajánlat lett közönségi előljárásságunkhoz átadva. Tehát itt 348 frttal több lett ígérve minden árverés nélkül, a mi bizony nem csekélység szegény községünk érdekeit tekintve.

De még maga a régi haszonbérlet is hathatósan hozzá járul annak bebizonyítására, hogy mégis csak jobb volna a nyilvános árverés. Folyó hó 28-án tartott közgyűlésen ugyanis azt az ajánlatot tette, hogy a 4152 forinton felül még ad évenként 48 frtot a város kivilágítására.

Nó, de csak legyünk türelemmel és ne hallgassunk azon mindenféle mende-mondákra, a melyek az ilyen kisebb városkákban, sajnos, de napi renden vannak; mert hiszen a k. képviselői határozatok még felsőbb jóváhagyást is igényelnek, s ezek bizonyára a községünk és mindnyájunk javára fognak eldőlni.

Az eddig mondottak némileg komoly természetűek és illő egy kissé vidámabb dolgokról is megemlékeznen.

nem lehet nagy, s az emberek nem lehetnek boldogok. Kérdés, honnat ered ez a tudomány? Felelet a világosságból, melyet nem csak az iskolai tanulás és nevelés, hanem az egymással való társalkodás, a jelen történeteknek olvasása szül, és ez, s az időnek gyönyörűséggel való eltöltése lelkes ezéja ennek a Casinónak is, melynek számosan öszvegyűlt érdemes Tagjait itten köszönteni szerencsém van.

Ez a Casinó semmi sem egyéb, csak egy móddal több a tökéletesedésre, és az ismeretek terjesztésére, melyek nélkül a Társaságban éppen úgy, mint a Természetben szükséges regeneratio véghez nem mehet. Itten az ember többféle újságokban, havi írásokban, s más könyvekben megtanulja, hogy a világon mi történik, az emberek micsoda javításokat találtak fel a társasági öszveköttetésekben, a tanulás és nevelés rendében, a kereskedésben, a föld és kertmívelésben, a kézi és szép mesterségeken; mindezeket maga közvetlenül is használja, de másoknak is elbeszéli, s így az ismeretek tovább tovább terjedvén, utóljára a régi előítéletektől egészen bennőt atyafi is elébb hinni kezdi azért, mert neki nyomtatott papirosból mondták, azután az arról való elmélkedés által meg kezd győződni, s végre egészen megbarátkozik avval az ideával, melynek legelőszöri emlegetésétől féltében képéből kikölt volna. Ilyen bájos módon is mívelődnek, világosodnak tehát az emberek. Franciaországban a számtalan havi írásokon kívül csak a Constitutionel, a Courier, a Journal de Debats, a Journal du Commerce és a National újságoknak 65000 előfizetői vannak, s ezektől kitudja hány millió ember olvassa az olvasó kabinetekben, az utcákon, a közönséges kertekben, a kávéházakban, a korcsmákban s minden városi és falusi munkálkodások között, hogy az egész világon ki mit gondolt, mit mondott egy tyrannusnak a szabadság perében; hogy Pekingben az emberek akarnak — — — — — idvezülni; hogy Kalkuttában az Anglusoknak hány millió nyereséget hoz bé a kereskedés évenként; hogy Északi Amerikában az emberi jussoknak szabad gyakorlása az embereket milyen boldoggá tette; hogy a morális és phisicai nyomás alatt sokáig nyögött déli Amerika 3000 mérföld távolságban

Örömmel teszem ezt a delmével.

A szeretet minok csonyfát mükedvelő társ Szalay Etelka, Kovács terffy Etelka derek nőref. imaházban volt felkolás gyermekek között osztva. — Ezen ünnepe közreműködtek: mélt. beszédével és egy pár kara is. Ezen alkalmommal eltelve távozott. — kiosztandó ruhaneműt a rusok által készítettessen.

Ezen ünnepély utókönyvezélu tánczvígarendező-bizottság dícsélonosen annak elnöke, dozatot is hozott. Így szes bevételből 24 frt fele az egylet tartalékhangszerekre a dal- és

Ez alkalmommal fcszef, N. N., Bardocz S. roly; 50 krjával N. N. özv. Andrádné. A Bem doez Samu.

CSA

Hogyan I

— Am
Annyi ellenmond véletlen találkozásomról igazság, magam és a lalom az esetet ugy el tont. Azon felül olyan hogy e kalandom elmo rénytelenséget elkövet

A találkozás egyik legalább nem indultam medvét gyanusítani, h Tény az, hogy mindke letlen találkozás történ

Meleg augusztusi a kalandokat nem szob Ekkor a kunyhókbeli voltak — eszükbe juto epret szedjek. Egy hatazzal az utasítással, ho

lakó despotájától meg hogy Portugáliában a milyen lelki gyönyörűs elégedéssel füstölve — gyilkolását, kiknek csak és szabadságot szeretni ből mimódon foly ki a v belüli szabadság, másfel mivek tudománya; hogy radékai a Brutusoknak tudják, — — — —

több száz évek óta mé stáutinápolyban az emb tánt midőn az utcákon kivont, és a gyilkolással várt a nemes Lungyel Szobietzki alatt Bécsét jármától megmentette, s zetek végig hiv bar kitorölték; hogy az ész szabadságot Európából e csillag nem pusztította kereskedők a szegény k ban ijesztgettek. — Ime betük commerciuma! A meg tudja mi történt a világos lehet még az i A Casinóban a há ház terhei alatt el bághangtól megijedt férj dokát lerázván; egy versátióban, egy furesa frissül, és mintegy meg A Casinóban az üres időt haszonnal és ugy eltölteni, hogy a gálatjába ne álljon; ho papiros szerencséjére nélkül való gyilkolásib szoktassa; megtanulhat nem idő! Ilyenek a C Midők tehát az E nines egyéb hátra, ha

Szerkesztői ir... Nagy-Enyed... A KIADÓHIVATAL... lap szellemi részét... Kiadóhivatal... Wokál János könyvtár... az előfizetők és... bérmentesen küldi... Kéziratok nem adtnak

Előfizetők

Kiadónk áldoz... fenntartuk vállalat... személtartása m... tására buzdítottak... naplója, a felmerül... álló közlönye, a haz... jesztojé marad jövő... velezőink szives l... igyekezünk tenni l... „Csarnoka” kisebb... költeményekkel fog... rovatban a mezőg... adunk hasznos tud

Jól tudjuk, ho... latos elterjedése fo... a vidéki lapokat. E... sem vállalkozik kü... selésére, — kiváló... különböző testület... Egyik-másik lapban... hir, esemény, de... hű képét rendszere... ez csak a „Közérde

Méltán kérhet... vasó közönség szí... gatását, — valam... oldalról jövő szive... zött czélok körébe... Nagy-Enyed.

Dr. Magyarai Ká... a „Közérde

A „KÖZÉRD... Egy é... Fél év... Negye... Egy h

TÁJÉKOZTATÁS

Levél az én ré

Kicsi gyermek... Nem meglepőbb... Oh! mert tud... Vajmi keveset... A „kispap”-ot... No de hát én... Annál edes'bbe... Őüökre régi sz

Kikeletnek ninc... — Erdőncz fáj... A hányszor az... Őüökhöz arra d... S a hányszor e... Az én elhervad... Siratva multam... Édes jó, régi s

Rög volt a mid... Bizon' maholna... Lelkemre mond... Az év felettünk... Hja! ugy öregs... Nincsen ugyan... Hanem a bajsz... Ugy, ugy! jó n

És mióta eljöv... Oh mennyi mi... Mindazt leírni... Kevés voln' ar... Volt örömem is

Különbösen az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és A.-Gáld község előljárásiágánál megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint tkkvi hatóságtól.
Nagy-Enyed, 1885. szept. 30-án.

Árverési hirdetmény.

Alóli kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. értelmében közhírre teszi, hogy a nagy-enyedi kir. járásbíró 1614—85. számú végzése által L. Adler részére öz. Székelyhídi Jánosné ellen 177 frt 56 kr tőke, ennek 1885. márczius hó 15 napjától számítandó 6% kamatai perköltségei erejéig kirendelt kielégítési végrehajtás alkalomával bíróság foglalt és 813 frt 20 kra becsült, bolti szerelvények, Wertheim kassza és bolti árucikkek stbból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3191—1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Nagy-Enyeden alperes üzlethelyiségében leendő eszközésére 1886-ik év január hó 20-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsaron alól is eladtni fognak.
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Nagy-Enyeden, 1886-ik évi január hó 4-ik napján.
Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

Valódi

gyógyszer malaga-sect

a klosterneuburgi borvizsgáló állomás elemzése által mint igen jó, valódi malagának, leghathatósabb erősítő szernek ismertett el gyengeségekben szenvedőknek, betegek, üdülők, gyermekeknek stb. vérszegénység és gyomorgyengeségnél a legjobb hatásának bizonyult.

VINADOR

spanyol borkereskedésből
BÉCS HAMBURG
eredeti üvegekben á frt 2.50 és frt 1.30.
Kapható Nagy-Enyeden, főraktár: Czirner J. József ur fűszerkereskedésében.
Különös figyelemmel keretik lenni a VINADOR jegyre, valamint a törvényileg deponált védjegyre, mert csak azon esetben vállalható el a keszesség, ha ezen jegyekkel ellátva van.

megtételeire szük-éges vallomási-ívek az illótó körjegyző, vagy pedig városi adóhivataloknál ingyen szereshető meg. Nagy-Enyed, 1886. január hó 7-én. T. prónai Pottkyó Géza kir. adófelügyelő.

Kitűntetések. Ő eszári királyi felsőgeik: I. Ferenc József és I. Vilmos a maláta-kivonat egészségi sör feltalálóját és gyártóját, Hoff János urat Berlin, főzlet Ausztria-Magyarország részére Bécs, I. Graben Bräunerstrasse 8.) Európa eskaknem valamennyi fejedelmének udvari szállítóját kitüntették és pedig a német eszárót a koronarend lovagjává és kereskedelmi tanácsossá nevezte ki. Köszönményét mint erősítő sört megdicsérte, mint már boldogult bátyja: IV. Vilmos Frigyes király is tette. Ő Felsége Ferenc József eszár a koronás arany érdemkeresztet díszítte őt fel s így szólt: „örvendek oly férfit tüntetni ki, mint ön.” S az udvari szállítói oklevéllel is megajándékozta. — Dr. Konfeld F. gyakorló orvos a számos rend lovagja Würzburgban ezeket mondja: a Hoff János-féle maláta-kivonatnak és maláta-csokoládénak az anyag-cserére gyakorolt hatása kétségkívül. Innen van a táplálkozási és lélegzési szervek betegségeire való gyógyhatása. Majdnem valamennyi orvos, kik e gyártmányt ismerik, a legjobb eredménnyel használja a Hoff János-féle maláta-kivonatot. — (Saját szavai: „A Hoff János-féle maláta-kivonat a legjobb lelkiszerrel ajánlható minden betegnek.” A Hoff János-féle maláta-kivonat az egész föld kerékéségén el van terjedve (27,000 rakta.) Európa szék-városaiiban levő főbb üzletek már több mint 20 év óta fennállanak, Berlin és Hamburgban 1859. óta, Párisban és Bécsben 1861. óta, Londonban, Szt.-Pétervárott és Budapesten 1862. óta. Magyarország számára a főzlet Budapesten van, zsibárus-utca 7. sz. a.

Piaczi árjegyzék. Nagy-Enyed, 1886. január hó 17-ikéről. Egy heotóliter tisztabuzza 6 frt — kr, rozs 4 frt — kr, elegy buza 5 frt — kr, törökbuza 2 frt 90 kr, zab 2 frt — kr. Egy kiló marhahus 32 kr, sertésbús 36 kr, borjúhús 28 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY
SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN
Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Sz. 4916—1885.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kinstár végrehajtó 104 frt 2 1/2 kr adótké, ennek az esedékességétől járó 6% kamata, 18 frt 90 kr költ-ség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedő Styán Tanásziáné szül. Szucs Anika és Kimpin Stefan ellen az alsógáldi 166. sz. tkvben A+1. 2. 4. 5. rendszámú fekvőségei 604 forint megállapított kiküldési árban Felső-Gáld község előljárásiág helyiségében 1886. évi január 14-én d. e. 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áról is eladtnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óradékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételárt pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 3 egyenlő részben, az első 30, a 2. kat 60, a 3. kat 90 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Betegek és testi gyengeségben szenvedők elismerései az elért felgyógyulásért.

Ama általános nagy feltűnést, melylyel a Hoff János féle maláta kivonat egészségi sör, a Hoff János féle maláta-kivonat csokoládé, a Hoff János-féle maláta mell-csukorkák felléptek ezen esodálatra méltó három egykoru jelenség volt az, mely ezen megjelenést követte, a múltbeli Európa, most már Amerikának is közfelkiáltása, az összes belgyógyászati orvosok helyesítő nyilatkozata, melylyel kapcsolatban vannak az érdem-érmek adományozásai is, s végre az uralkodó koronás fő, hercegek és hercegnők kegyel, melyhez a számtalan udvartársaitól oklevél, és érdem kitűntetés is járul. Ezen kitűntetések száma ez idő szerint 63-ra emelkedett, s nem tekintve azt, hogy azóta az egészségügy terén bizonyos mozgalom is keletkezett, felülmúlhatatlan marad. Kérjük a közönség nyilatkozataival, kiktől a gyáros levéltárában több százezer kö-szönő irat van eltéve.

HOFF JÁNOS udv. tanácsos urnak, a koronás arany érdemkereszt tulajdonosa, a főbb porosz és németrendek lovagjának. A Hoff János-féle maláta-kivonat feltalálója s egyedüli készítőjének, Európa legtöbb fejedelmének udvari szállítója. Bécs, Gyár-helyiség: 2. s iroda gyári raktár Graben, Brennerstrasse 8.

Dr. Loeff főorvos és Dr. Porias törzsvoros ur hivatalos gyógyjelentése a 2-ik számú helyőrségi kórház IV-ik osztályból Bécsben, így hangzik: a Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör s a maláta csokoládé, s különösen a maláta-kivonat is az idült mellhájban szenvedő betegek által igen kedvelt s óhajtott volt, hasonlóan a maláta csokoládé is az üdülőknek, az elgyengült emésztési képességű súlyos betegségek után, igen idító s felettébb kedvelt gyógytápszer volt — elhagyott gyermekek megmentésére alakult védegyelet igazgatósága Bécsben, a mellbeteg gyermekek örvendetes javulásáról tesz jelentést, mely előrelátható reményre jogosít, hogy ezen gyógytápszer folytatott használat mellett tökéletes gyógyulás várható. Báró du Mont, született Bathány úrnő a maláta sör és a maláta csokoládé gyorsan és tökéletesen megszabadította légeső-hurujától. Dr. Hauer, az orvosi kar tagja Bécsben, a Hoff-féle maláta-készítményeket csillapító és a legkitűnőbb erősítő gyógyszernek nyilvánítja, s többek között így szól: kisebb hurutos bántalmakat és zihát a Hoff János-féle maláta-készítmények gyorsan s alaposan gyógyítanak. — A nehéz mellbeteg Hoff János-féle maláta gyógytápszer folytatott használat mellett nemcsak nagy enyhülést fognak elérni, hanem életet is tetemesen meghosszabbítják. Platenik Franziska Bécsben, Fünfhaus, Goldschlag-gasse Nr. 28. legszivélyesebb köszönetét fejezi ki a férjét győtrött gyomorhurut meggyógyításáért s kéri köszönő nyilatkozatának a hasonló bajban szenvedők javára való nyilvánosság elé való hozatalát. — Két éven át győtröttet köhögés és gyomorhaj által, s csak is az egyedül valódi Hoff János-féle maláta-készítmények használatával felgyógyultam, sziveskedjék ismét 13 palack maláta sört s 2 zacskó mellocsukorkát küldeni, Csetlov József, ruh akészítő, Rothenburggasse Nr. 39. — A bécsi katonai lapok szerkesztője, Müller P. ur Bécs, Klisabetstrasse Nr. 15. mély köszönetét fejezi ki, makacs és rossz indulatú köhögésének és mellbántalmának a Hoff János-féle maláta mell-csukorkák által való tökéletes meggyógyításáért, miután minden más-egyéb készítmények és gyógyszerekkel tett kísérletek teljesen eredménytelenek maradtak. — Dr. Seidl orvos ur Bécsben lakik Stadt, Pestalozziggasse Nr. 4. szóról-szóra ezeket írja: orvosi gyakorlatom ideje alát Gráczban s jelenleg itt Bécsben bõ alkalommal volt az ön maláta készítményeinek jóságát és kitűnő voltát minden tekintetben pontosan kiismerni. Ugy a gyermekgyógyászatban, mint a felnőtteknél is kitűnő sikerrel használom azt a mell-betegek és a vérszegényeknél.

JEGYZET. Valamennyi hirdett maláta-kivonatnak, a mire egy a beteg, mint az orvos különösen ügyeljen. A valódi Hoff János-féle maláta készítményeknek a védjeggyel kell ellátva lenni. (A feltaláló Hoff János arczképe és Hoff János aláírása.)

Minden ismétlésül elárúsító helység, könyomatn szines falragasszal jogosítatik fel az ismételésára.
Árak: A valódi Hoff János-féle maláta-kivonat egészségi sör 1 palack 60 kr, 11 palack 6 frt 28 pal. 15 frt, 58 pal. 30 frt, 1/2 kiló maláta-csokoládé I. 2 frt 40 kr, 1/4 1 frt 30 kr, II. 1/2 kiló 1 frt 60 kr, 1/4 kiló 90 kr, III. 1/2 kiló 1 frt, 1/4 kiló 60 kr. Maláta-csukorkák 1 zacskó 60, 30 és 15 kr. Maláta-kiv. egy üvege frt 1.12, kisebb 70 kr. Gyermek-táplizt 1 frt. Egy maláta-fürdő 80 és 50 kr.

Főraktár Nagy-Enyeden: WINKLER JÁNOS kereskedésében és KOVÁCS JÓZSEF gyógyszerárban. Gy.-Fehérvárt: Mihelyes Zs., Fröhlich J. gyógytárban. Kolozsvárt: Csiki Lukács, Gergely Ferenc, Misselbacher J. B. N.-Szebenben: C. Bugarsky János Ferenc és fiai, J. B. Misselbacher és fiai. Tordán: Timbus és fia.

Ny. Wokál János gyorssajtóján Nagy-Enyeden.

- Az erdőben.
— Miért nem hoztad el?
— Mert a medve utamat állta.
— Milyen medve?
— Az, a melyet meglőttem.
— Hogyau, te medvét lőtöttél?!

Akadnak aztán kételkedők, akik nem adtak szavamnak hitelt. De ezek ellen csak az volt a szavam: „Men-jetek ki és győzdjétek meg!” Megselekedtek és diadallal hozták haza a medvét. Mások fitymálva emlegették a medve kicsinyiségét. Ezeknek azt válaszoltam, hogy nem az én hibám: ha nem nőtt nagyobbra.
Szóval, irigy ember mindig akad a világon.

VEGYES HIREK.

Pogány Polixéna — Török Bertalan m. fő-jegyző forrón szerető nevelőanyjának temetése f. hó 4-én, hétfőn délután nagy részvét között történt meg. A gyász-szal bevont lakásban a szeretett testvérek és rokonok gyász-koszorúval ékített ravatalon fekete érczoporsóban fekvő megboldogult kedves emlékü nő felett dr. Bartók György ev. ref. lelkész mondott megható gyászbeszédet s a sírbolt ajtajánál szép könyörgést. A gyászadalokat a theol. ifjúság dalkara zengte. Az egykor oly szép számú rokonság mind kisebbre olvad le: mind kevesebben vannak már azok, kiket az igaz testvéri és rokoni szeretet érzelmeivel a nemes szívű elhunyt fűzött össze. Áldás emlékére.

Gyászünnepelely Nagy-Enyeden. Nagy-Enyed város közönsége, mint rendszeren minden évben, ugy e folyó évben is kegyeletes érzelmek között ünnepelte meg a városnak 1849. január 8. es következő napján történt felülátása évtordulóját. Reggel 9 órakor a reformátusok templomában ünnepeles isteni tisztelet volt, mely alkalommal dr. Bartók György mondott alkalomszerű, szép imát. Estve a Bethlen-főiskola szárnyépületével átellenben levő sírkert, hol az akkor szerencsétlenül járt lakosok össze-szedett porai piheunek, fényesen kivilágítottak. Kivoltak világitva az említett főiskola szárnyépületének ablakai is igen szépen. Estve 7 órakor a közönség nagyszámmal lepte el a sírkert előtti tért, daczára a kedvezőtlen időnek. Az egyszerű, de lélekemelő ünnepelely a főiskola és tüz-oltó egyesült zenekara által Zaida János vezetése alatt egy igen szép gyászinduló eljátszásával vette kezdetét. Ezt követte Varga József zenetanár vezetése alatt álló theol. dalkar által előadott alkalomszerű ének, melyet Varga József zenetanár ez alkalomra maga készített. A szép és nagy precziósiaval előadott dal elhangzása után Kovács Gábor IV. éves theologus ifju mondott rövid, alkalomszerű beszédet. Ezen beszéd, mely erőteljes érczes hangon, kiváló szónoki erővel és jártassággal volt elmond-va, a mintegy 1000 főre menő közönség lelkére mély benyomást tett, minek jeléül a beszéd végeztével az ifju szónokot lelkesen megjelenezte. Ezután ismét az egyesült zenekar játszott és pedig az „Isten áld meg a magyart” kezdetű nemzeti himnusz adta elő meglepő erővel, szépen. A gyászünnepelelyt a Zaida János vezetése alatt álló nagy-enyedi dalkar zárta be igen szépen adva elő Mester Károlynak a „Hazádnak rendületlenül” kezdetű nemzeti him-nusz szövegére irt gyönyörű dalát. Ezzel az egyszerű, de megható gyászünnepelely programja véget értvén, a mélyen megható közönség szétszózlott.

Vasuti menetrend változás. E hó 10 én a vasuti menetrend annyiban megváltozik, hogy Kolozsvár és Predeal közt gyorsvonat nem fog közlekedni, s a mi még sajnosabb a személyronatnak nem lesz csatlakozása a Budapest és Kolozsvár közt közlekedő gyorsvonathoz. Takarékossági szempontok okozzák ezen az utazó közön-ségre nézve hátrányos intézkedést, de azzal biztatnak, hogy nem lesz ez mindig így, hanem megváltozik — a nyáron.

Lukács Béla orsz. képviselőt az államvasutak általános igazgatási főosztályainak igazgatójává nevezték ki, minek folytán pénzüzeteknél s vasutársulatoknál vi-selt állásairól lemondott s a gyulafehérvári képviselőség-ről is le fog mondani.

Égés. Szász Efrém nagyenyedi gazdának csüre e hó 6-án, mint gyanítják, gyújtás következtében leégett. A károsult gazda tehenét még idejekorán kiszabadította, de egy borju bennégett. A szalmafedeles faépítmény oly gyorsan lett hamuvá, hogy megmentésére gondolni sem lehetett, az odasietett szomszédok azonban a magát önként s nagy gyorsasággal mozgósító főiskolai fiatalság hathatós támogatásával figyelmen localizálták a tüzet s verték le az égő szarufákat. A fiatalság víz hiányában jól irányzott hó-gomolyák sürű raját röpítette sz az égő épületre s a hatás meglepő volt. A fölcsapkodó lángoszlopok megcsappantak s a magas fődérlől a lerokadt szalmával együtt a földre szálltak, hol elfojtásuk könnyen sikerült. Az oltást a meg-érkezett tüzoltó egylet fejezte be.

A püspöki vizsgálat alatt álló n.-enyedi ev. ref. egyházközség képviselőinek, folyó január hó 17-én, a délelőtti isteni tisztelet végeztével gyűlése leend az új városfőz tanácsstermében. Ezen képviselői közgyűlés egyik nagyfontosságú tárgya: a hívek által fizetendő egyházi adó megállítása három egymásután következő évekre. Nagy-Enyed, 1886. január 10. Gáspár János egyházi fő-gondnok.

Felhívás. Az általános jövedelmi pótdóról szóló 1883. évi XLIV. t. cz. IV. fejezet 13. §. a rendelkezése szerint a föld és a házbirtok után kiszámított jövedelmi pótdóról levonandó az illető tulajdonost bekebelezés által terhelt kölesön után az adóvet megelőző év végéig tény-leg le nem rótt tökemaradék egy évi kamatának 10 %, föltéve, hogy a tőkével kamatok is vannak bekebelezve, ennél fogva az érdekeltekt alsóféhérmegyei adózók ezennel felhivatnak, miszerint eme kedvezmény elnyerése czéljá-ból a szabályszerű vallomási íveket az illető körjegyzőnél most már sürgősen beadni igyekezzenek annyival is inkább, mert a folyó évi január hó végén tul beadandó vallomá-sok figyelembe vétetni nem fognak. A teherállomány